

almas anyagot, majd a mesterséges festékek, továbbá a színtelen, vagy gyengén színezett vegyületek (pl. szterinek, alkaloidák, vitaminok, hormonok, enzimek) kromatografiai vizsgálati módszereinek részletes elsorolása következik.

A jó beosztású és világos stílusban megírt könyv jó szolgálatot tesz mindazoknak, akik a hosszadalmas és körülményes kémiai izolálási eljárások fiziko-kémiai módszerrel akarják felcserélni.

LOHR FERENC: A FILMSZALAG UTJA.

Amint a rádió nyújtotta szórakozás közben a rádió teljesítményét is akkor tudjuk igazán értékelni, ha működésének fizikai alapjaival is tisztában vagyunk, hasonlóan a moziban ülve is tudatosabbá válik élvezetünk, ha a film készítésének sok apró kulisszatitkát ismerjük.

Lohr Ferenc könyve a filmstudiók világába vezet el bennünket és élvezetes stílusban tárja eléink a film útját a forgatókönyvtől a kész filmszalagig. Megismerjük a könyvből a scenáriumíró és a rendező munkáját épúgy, mint a kép és hangfelvétel, a fotografiai trükkök, a színesfilm és a rajzfilm technikai kivitelezésének részleteit. A magyarázó képekkel gazdagon díszített könyv, a filmre vonatkozó statisztikai adatokkal is sok érdekes dologra hívja fel az olvasó figyelmét.

Dr. G. M.

Pöfögő-höcölő

Prof.: „Beszéljen kérem a sejtmentes erjedésről.“

Kollokváló: „A sejtmentes erjedés akkor áll elő, ha pl. az élesztőt kvarc-homokon átpasszírozzuk...“ (A felelő háziassága annyira meghatotta a profot, hogy később felvette doktorandusznak.)

*

A fecskendő palack működésének szakszerű magyarázatát olvashatjuk egyik gyógyszerész kollegánk jegyzőkönyvében.

„... a fecskendő palack egyik csövén befújva, nyomáskülönbséget idézek elő; ennek következtében a víz a gumminlógó üvegsőnél kifolyik...“

*

Ha valamilyen oldószerben szilárd anyagot oldunk, úgy annak forráspontja emelkedik. A tétel egyszerű és világos. Derék harmadéves kollegánk alkalmazta is: jégecetet próbált desztillálni... vízfürdőn; a víz forráspontját emelendő, néhány ma-

rék sőt dobott bele. — Nem ment! Talán Raoult-ék tévedtek volna?...

*

Csaknem ecetsav anhidrid... Nem éppen rendszeretéről közismert asszisztensünk, jó öreg bútor darab a háznál, illetve az egyetemenél, mindenkor boldogan és megható igyekezettel segített hallgatóin. Egy ízben valamelyik tudóspótléknak ecetsavanhidridre lett volna szüksége. Donátorunk készséggel nyomott kezébe egy üveggel. „Bocsánatot kérek“ — rebege az ifjú — „de ez jégcet, nem pedig...“ — „Ugyan barátom“ — válaszolta ő — „Hát nem látja, hogy rá van írva: 98—99^o/_o-os. Ez már csaknem anhidrid.“

*

Patikus szigorlat. A tethelye a kémiai intézet.

Prof.: „Irja fel kérem a szalicilsav képletét.“

Szigorló: (Miközben a vizsgáztató bizottság meguzsonnázik, a német—orosz háború eshetőségeit megvitatja, szokásos szivarokat elfogyasztja, némi rávezetéssel felizzadja a képletet a táblára.)

Prof.: (Másfél óra múlva) „Abban az esetben ha letörli a hidroxilcsoportot, milyen vegyülethez jut el?“

Szigorló: (kis szünet után) „... ecetsavhoz.“

Prof.: . . .

Szigorló: (elbukott.)

*

Negyedéves kartársainknak nem elég tömény sem az ammóniumhidroxid, sem a sósav. Legalább is erre utal legutóbbi kérelmük, hogy tudniillik a Szervetlen Vegytani Intézet szerezzen be részükre *szilárd* ammóniumhidroxidot és acidum Hydrochloricum conc. *crystallisatum*-ot.